

**א** דעבידא כי אכסדרה הכי נמי. פירוש שהיתה מוקפת משלש או משתי רוחותיה **ה**: **הכא** במאי עסקינן דעבד בי ערסלא. שהיתה פרוצה מד' רוחות וערסלא מטה דמרגום כמלוה במקשה כערסלא (ישעיה ב) והס חבלין המתוחין מלין לאילן כסדר המטה והשומר שוכב עליה צלילה וישב צללו ציוס ורש"י גרס כי חלילה משופע דלית לה פה ולא אמרי' פי תקרה יורד וסותם: **וכי** אורד המותר לו אוסרו. הרי נפרץ צמלואו למקום המותר לו ויתור נמי ליכא דהא כל חצרות מוקפות לדירה הס' א"ל אביי כמאן כר' שמעון דלרבנן דלמרי שמי רשות הן נפרץ צמלואו למקום האסור לו ולדירה נמי אורד החצר האסור לו מיתרו א"ע"ג דחצר מוקף לדירה דהיינו למה שצמחו אצל לקרפף שהוא רשות אחרת לא חשיב מוקף לדירה ומיתרו אצל לר"ש שפיר דמי דחצר רשותא היא והוי אורד מותר ור"ת מדקאמר כמאן כר"ש לר"ש נמי כו' משמע דמילתיה דר' זירא אמי בפשיטות כרבנן ואי אמי כרבנן אמאי נקט הואיל ואורד חצרו מיתרו תיפוק ליה משום דנפרץ צמלואו למקום האסור לו וי"ל דלשמעינן דאסור נמי משום דאורד חצר מיתרו ונפקא מינה שאס נפרץ מנד אחד לנה"ר נריך זורת הפתח מכאן ולמי מכאן אצל מטעמא דנפרץ צמלואו למקום האסור לו לא הוה נריך אלא לחי לצד רה"ר כדמשמע בפ"ק (דף י:): דמזוי שגפרץ צמלואו לחצר אין נריך כלום אפי' לא עירצו אי נמי אשמעינן דמיתרו והוי כרמלית ואס נפרץ לכרמלית אחר מותר לטלטל צ' חצרות מזה וצ' חצרות מזה אצל אס לא הוה חצרות מוקפת למקום האסור לו לא חשיב כרמלית ואסור לטלטל הימנו לכרמלית אחר כו' וכן פי' רש"י פרק כל גגות (לקמן דף ט:): גבי הא דפריך לשמאל אפי' דרבנן לטלטל מגג לקרפף:

**ק**רפף שגפרץ במלואו חצר מותרת וקרפף אסור. ושלל נפרץ ביתר מעשר דביתר מעשר חצר נמי אסורה וקשה למהרי"ל דעל כרחק דקרפף צית סתמים איירי מדקאמר' הואיל ואורד מחייה מיתרו א"כ הוה ליה ארצה יותר הרבה על פי שנים ברחבה וזה לא מנינו שום מנא דמתיר וי"ל דבמקום שגפרפה לא הוה יותר מעשר אצל מכאן ואילן מתרחבת והולכת א"כ צית סתמים לא שרינא ארצה יותר על פי שנים ברחבה אצל צמשהו פחות מצית סתמים שרי טפי: **ז** ייבבין דמשבחת לה איפכא. אי אמי כרבנן וכגון שהקרפף גדול מן החצר ומדנקט איסור דקרפף ש"מ דכר"ש אפי' אפי' חצרות דמשום שמי רשות לא אסור דקרפף נמרייהו משתרו דר"ש סבר דכולהו רשות אחד לו ויתור דקרפף נמי ליכא הואיל ואפי' גיפופי כך פי' רש"י ור"ת א"ע"ג דחצר מוקף לדירה דהיינו למה שצמחו אצל לקרפף שהוא רשות אחרת לא חשיב מוקף לדירה ומיתרו אצל לר"ש שפיר דמי דחצר רשותא היא והוי אורד מותר ור"ת מדקאמר כמאן כר"ש לר"ש נמי כו' משמע דמילתיה דר' זירא אמי בפשיטות כרבנן ואי אמי כרבנן אמאי נקט הואיל ואורד חצרו מיתרו תיפוק ליה משום דנפרץ צמלואו למקום האסור לו וי"ל דלשמעינן דאסור נמי משום דאורד חצר מיתרו ונפקא מינה שאס נפרץ מנד אחד לנה"ר נריך זורת הפתח מכאן ולמי מכאן אצל מטעמא דנפרץ צמלואו למקום האסור לו לא הוה נריך אלא לחי לצד רה"ר כדמשמע בפ"ק (דף י:): דמזוי שגפרץ צמלואו לחצר אין נריך כלום אפי' לא עירצו אי נמי אשמעינן דמיתרו והוי כרמלית ואס נפרץ לכרמלית אחר מותר לטלטל צ' חצרות מזה וצ' חצרות מזה אצל אס לא הוה חצרות מוקפת למקום האסור לו לא חשיב כרמלית ואסור לטלטל הימנו לכרמלית אחר כו' וכן פי' רש"י פרק כל גגות (לקמן דף ט:): גבי הא דפריך לשמאל אפי' דרבנן לטלטל מגג לקרפף:

**ק**רפף שגפרץ במלואו חצר מותרת וקרפף אסור. ושלל נפרץ ביתר מעשר דביתר מעשר חצר נמי אסורה וקשה למהרי"ל דעל כרחק דקרפף צית סתמים איירי מדקאמר' הואיל ואורד מחייה מיתרו א"כ הוה ליה ארצה יותר הרבה על פי שנים ברחבה וזה לא מנינו שום מנא דמתיר וי"ל דבמקום שגפרפה לא הוה יותר מעשר אצל מכאן ואילן מתרחבת והולכת א"כ צית סתמים לא שרינא ארצה יותר על פי שנים ברחבה אצל צמשהו פחות מצית סתמים שרי טפי: **ז** ייבבין דמשבחת לה איפכא. אי אמי כרבנן וכגון שהקרפף גדול מן החצר ומדנקט איסור דקרפף ש"מ דכר"ש אפי' אפי' חצרות דמשום שמי רשות לא אסור דקרפף נמרייהו משתרו דר"ש סבר דכולהו רשות אחד לו ויתור דקרפף נמי ליכא הואיל ואפי' גיפופי כך פי' רש"י ור"ת א"ע"ג דחצר מוקף לדירה דהיינו למה שצמחו אצל לקרפף שהוא רשות אחרת לא חשיב מוקף לדירה ומיתרו אצל לר"ש שפיר דמי דחצר רשותא היא והוי אורד מותר ור"ת מדקאמר כמאן כר"ש לר"ש נמי כו' משמע דמילתיה דר' זירא אמי בפשיטות כרבנן ואי אמי כרבנן אמאי נקט הואיל ואורד חצרו מיתרו תיפוק ליה משום דנפרץ צמלואו למקום האסור לו וי"ל דלשמעינן דאסור נמי משום דאורד חצר מיתרו ונפקא מינה שאס נפרץ מנד אחד לנה"ר נריך זורת הפתח מכאן ולמי מכאן אצל מטעמא דנפרץ צמלואו למקום האסור לו לא הוה נריך אלא לחי לצד רה"ר כדמשמע בפ"ק (דף י:): דמזוי שגפרץ צמלואו לחצר אין נריך כלום אפי' לא עירצו אי נמי אשמעינן דמיתרו והוי כרמלית ואס נפרץ לכרמלית אחר מותר לטלטל צ' חצרות מזה וצ' חצרות מזה אצל אס לא הוה חצרות מוקפת למקום האסור לו לא חשיב כרמלית ואסור לטלטל הימנו לכרמלית אחר כו' וכן פי' רש"י פרק כל גגות (לקמן דף ט:): גבי הא דפריך לשמאל אפי' דרבנן לטלטל מגג לקרפף:

**ק**רפף שגפרץ במלואו חצר מותרת וקרפף אסור. ושלל נפרץ ביתר מעשר דביתר מעשר חצר נמי אסורה וקשה למהרי"ל דעל כרחק דקרפף צית סתמים איירי מדקאמר' הואיל ואורד מחייה מיתרו א"כ הוה ליה ארצה יותר הרבה על פי שנים ברחבה וזה לא מנינו שום מנא דמתיר וי"ל דבמקום שגפרפה לא הוה יותר מעשר אצל מכאן ואילן מתרחבת והולכת א"כ צית סתמים לא שרינא ארצה יותר על פי שנים ברחבה אצל צמשהו פחות מצית סתמים שרי טפי: **ז** ייבבין דמשבחת לה איפכא. אי אמי כרבנן וכגון שהקרפף גדול מן החצר ומדנקט איסור דקרפף ש"מ דכר"ש אפי' אפי' חצרות דמשום שמי רשות לא אסור דקרפף נמרייהו משתרו דר"ש סבר דכולהו רשות אחד לו ויתור דקרפף נמי ליכא הואיל ואפי' גיפופי כך פי' רש"י ור"ת א"ע"ג דחצר מוקף לדירה דהיינו למה שצמחו אצל לקרפף שהוא רשות אחרת לא חשיב מוקף לדירה ומיתרו אצל לר"ש שפיר דמי דחצר רשותא היא והוי אורד מותר ור"ת מדקאמר כמאן כר"ש לר"ש נמי כו' משמע דמילתיה דר' זירא אמי בפשיטות כרבנן ואי אמי כרבנן אמאי נקט הואיל ואורד חצרו מיתרו תיפוק ליה משום דנפרץ צמלואו למקום האסור לו וי"ל דלשמעינן דאסור נמי משום דאורד חצר מיתרו ונפקא מינה שאס נפרץ מנד אחד לנה"ר נריך זורת הפתח מכאן ולמי מכאן אצל מטעמא דנפרץ צמלואו למקום האסור לו לא הוה נריך אלא לחי לצד רה"ר כדמשמע בפ"ק (דף י:): דמזוי שגפרץ צמלואו לחצר אין נריך כלום אפי' לא עירצו אי נמי אשמעינן דמיתרו והוי כרמלית ואס נפרץ לכרמלית אחר מותר לטלטל צ' חצרות מזה וצ' חצרות מזה אצל אס לא הוה חצרות מוקפת למקום האסור לו לא חשיב כרמלית ואסור לטלטל הימנו לכרמלית אחר כו' וכן פי' רש"י פרק כל גגות (לקמן דף ט:): גבי הא דפריך לשמאל אפי' דרבנן לטלטל מגג לקרפף:

**ה** אפי' רצה מודה כרז דפי תקרה יורד וסותם: והכל דלפיג רצה דעבד קירוי כי אורזילא יליע גג משופע דליכא פה: **ו** מוידנא דקרפף. צית סתמים: **ז** שגפרץ צמלואו לחצר. שאור חצר מיתרו ועושהו יותר מצית סתמים ואסור וגבי קירוי דשרינא משום פי תקרה יורד וסותם: **ז** ופי אורד המותר לו אוסרו. והרי חצר זו מתחילה היתה מותרת לטלטל הימנה לקרפף כר' שמעון ועכשיו שגפרץ למקום המותר לו גאסר לו ומשום ייתור ליכא למימר דהא כל חצר מוקפת לדירה הוי: **ז** כמאן. הוי אורד המותר לו כר"ש: **ז** לר"ש נמי. מיתסר קרפף משום מקום מחילות שניטלו ונימוסף על האורד ועושהו יותר מצית סתמים שצמחה היתה צית סתמים מזומאס: **ז** ונפרצה חצר נגדו לא גרס צבולה שמעמא: **ז** דאינא גיפופי. ואי לאו הכי אסרי אהדי וכרבנן דלפיגי דר' שמעון נקט לה ובשאינ הפרצה יתירה על עשר אמאי נקט היתר צחצר ואיסור דקרפף והא מני למימר נמי איפכא כגון שקרפף גדול מן החצר דהוי לחצר מילואה ובקרפף איכא גיפופי: **ז** אלא מדנקט איסור דקרפף ש"מ כר"ש ס"ל דמשום שמי רשות לא מיתסר וטעמא משום ייתור צית סתמים הוא דמקום מחילות מיתרן דצחצר לא אסר ובקרפף אסר ולא מני למינקט איפכא דכי הוי חצר מלואו ובקרפף גיפופי

מחילות מיתרו דכר"ש ס"ל דכולהו רשות אחת הן ויתור דקרפף נמי ליכא הואיל ואפי' גיפופי: **ז** זה אורד מחילות מיתרו וקרפף ייתור קאסר ציה ייתור דמקום מחילה ואילו ייתור דאורד חצר לא אסר ליה דחצר מוקפת לדירה הוי ולא הוי ייתור: **ז** וזה חצר אין אורד מחילות מיתרו. כלומר אין ייתור אסור צו דחצר ו' אית ציה דירא הלכך אי נקט איפכא לא מיתסר חצר כר"ש: **ז** צוספא. פירס דהוי נטוע אילנות: **ז** דהוי פמוך לגודא דאפדנא. **ז** והיא היתה לו **ה** היקף לדירה דהוא גודא שיהיה צו פתח פתוח לצד פירס סמוך היקף הפירס דהוי מוקף לדירה ויתור מצית סתמים הוה: **ז** אגודא גוואי. הרי יש עוד מחילות פנימיות לבית והן יהו מחילות לפירס: **ז** ממולאי. מוקפות מצית עלי דאצי אצוה דרז ציצי מצית עלי אמתא דלמרי במסכת ר"ה (דף י:): **ז** מולייא. קטועות צלל רגלים: **ז** נגראי לא עידין. ונהי דפירצה ליכא היקף דירה מיהא ליתא צפרדס דהוי יותר מצית סתמים: **ז** אבוונקי. אילן שזינו מרובה ונטועין אותו השרים ועושין אנטבאות תחתיו סביבותיו להלחון תחתיו צימות החמה ולשמח שם: **ז** צוספא. ויתור מצית סתמים שלא הוקף לדירה היה הפירס: **ז** נאכול נהמא הסס. תחת האילן: **ז** עזד קנה קנה פחות משלשה. טפחים היקף כגון מחילות קנים ד' מחילות כחדר רגליה שם צלילה המאכל לודור שם השומר ולמחר יטלטלנו צלל הפירס דהא אית ציה שומריה וצית דירה: **ז** שלפינהו

מחילות מיתרו דכר"ש ס"ל דכולהו רשות אחת הן ויתור דקרפף נמי ליכא הואיל ואפי' גיפופי: **ז** זה אורד מחילות מיתרו וקרפף ייתור קאסר ציה ייתור דמקום מחילה ואילו ייתור דאורד חצר לא אסר ליה דחצר מוקפת לדירה הוי ולא הוי ייתור: **ז** וזה חצר אין אורד מחילות מיתרו. כלומר אין ייתור אסור צו דחצר ו' אית ציה דירא הלכך אי נקט איפכא לא מיתסר חצר כר"ש: **ז** צוספא. פירס דהוי נטוע אילנות: **ז** דהוי פמוך לגודא דאפדנא. **ז** והיא היתה לו **ה** היקף לדירה דהוא גודא שיהיה צו פתח פתוח לצד פירס סמוך היקף הפירס דהוי מוקף לדירה ויתור מצית סתמים הוה: **ז** אגודא גוואי. הרי יש עוד מחילות פנימיות לבית והן יהו מחילות לפירס: **ז** ממולאי. מוקפות מצית עלי דאצי אצוה דרז ציצי מצית עלי אמתא דלמרי במסכת ר"ה (דף י:): **ז** מולייא. קטועות צלל רגלים: **ז** נגראי לא עידין. ונהי דפירצה ליכא היקף דירה מיהא ליתא צפרדס דהוי יותר מצית סתמים: **ז** אבוונקי. אילן שזינו מרובה ונטועין אותו השרים ועושין אנטבאות תחתיו סביבותיו להלחון תחתיו צימות החמה ולשמח שם: **ז** צוספא. ויתור מצית סתמים שלא הוקף לדירה היה הפירס: **ז** נאכול נהמא הסס. תחת האילן: **ז** עזד קנה קנה פחות משלשה. טפחים היקף כגון מחילות קנים ד' מחילות כחדר רגליה שם צלילה המאכל לודור שם השומר ולמחר יטלטלנו צלל הפירס דהא אית ציה שומריה וצית דירה: **ז** שלפינהו

מחילות מיתרו דכר"ש ס"ל דכולהו רשות אחת הן ויתור דקרפף נמי ליכא הואיל ואפי' גיפופי: **ז** זה אורד מחילות מיתרו וקרפף ייתור קאסר ציה ייתור דמקום מחילה ואילו ייתור דאורד חצר לא אסר ליה דחצר מוקפת לדירה הוי ולא הוי ייתור: **ז** וזה חצר אין אורד מחילות מיתרו. כלומר אין ייתור אסור צו דחצר ו' אית ציה דירא הלכך אי נקט איפכא לא מיתסר חצר כר"ש: **ז** צוספא. פירס דהוי נטוע אילנות: **ז** דהוי פמוך לגודא דאפדנא. **ז** והיא היתה לו **ה** היקף לדירה דהוא גודא שיהיה צו פתח פתוח לצד פירס סמוך היקף הפירס דהוי מוקף לדירה ויתור מצית סתמים הוה: **ז** אגודא גוואי. הרי יש עוד מחילות פנימיות לבית והן יהו מחילות לפירס: **ז** ממולאי. מוקפות מצית עלי דאצי אצוה דרז ציצי מצית עלי אמתא דלמרי במסכת ר"ה (דף י:): **ז** מולייא. קטועות צלל רגלים: **ז** נגראי לא עידין. ונהי דפירצה ליכא היקף דירה מיהא ליתא צפרדס דהוי יותר מצית סתמים: **ז** אבוונקי. אילן שזינו מרובה ונטועין אותו השרים ועושין אנטבאות תחתיו סביבותיו להלחון תחתיו צימות החמה ולשמח שם: **ז** צוספא. ויתור מצית סתמים שלא הוקף לדירה היה הפירס: **ז** נאכול נהמא הסס. תחת האילן: **ז** עזד קנה קנה פחות משלשה. טפחים היקף כגון מחילות קנים ד' מחילות כחדר רגליה שם צלילה המאכל לודור שם השומר ולמחר יטלטלנו צלל הפירס דהא אית ציה שומריה וצית דירה: **ז** שלפינהו

מחילות מיתרו דכר"ש ס"ל דכולהו רשות אחת הן ויתור דקרפף נמי ליכא הואיל ואפי' גיפופי: **ז** זה אורד מחילות מיתרו וקרפף ייתור קאסר ציה ייתור דמקום מחילה ואילו ייתור דאורד חצר לא אסר ליה דחצר מוקפת לדירה הוי ולא הוי ייתור: **ז** וזה חצר אין אורד מחילות מיתרו. כלומר אין ייתור אסור צו דחצר ו' אית ציה דירא הלכך אי נקט איפכא לא מיתסר חצר כר"ש: **ז** צוספא. פירס דהוי נטוע אילנות: **ז** דהוי פמוך לגודא דאפדנא. **ז** והיא היתה לו **ה** היקף לדירה דהוא גודא שיהיה צו פתח פתוח לצד פירס סמוך היקף הפירס דהוי מוקף לדירה ויתור מצית סתמים הוה: **ז** אגודא גוואי. הרי יש עוד מחילות פנימיות לבית והן יהו מחילות לפירס: **ז** ממולאי. מוקפות מצית עלי דאצי אצוה דרז ציצי מצית עלי אמתא דלמרי במסכת ר"ה (דף י:): **ז** מולייא. קטועות צלל רגלים: **ז** נגראי לא עידין. ונהי דפירצה ליכא היקף דירה מיהא ליתא צפרדס דהוי יותר מצית סתמים: **ז** אבוונקי. אילן שזינו מרובה ונטועין אותו השרים ועושין אנטבאות תחתיו סביבותיו להלחון תחתיו צימות החמה ולשמח שם: **ז** צוספא. ויתור מצית סתמים שלא הוקף לדירה היה הפירס: **ז** נאכול נהמא הסס. תחת האילן: **ז** עזד קנה קנה פחות משלשה. טפחים היקף כגון מחילות קנים ד' מחילות כחדר רגליה שם צלילה המאכל לודור שם השומר ולמחר יטלטלנו צלל הפירס דהא אית ציה שומריה וצית דירה: **ז** שלפינהו

מחילות מיתרו דכר"ש ס"ל דכולהו רשות אחת הן ויתור דקרפף נמי ליכא הואיל ואפי' גיפופי: **ז** זה אורד מחילות מיתרו וקרפף ייתור קאסר ציה ייתור דמקום מחילה ואילו ייתור דאורד חצר לא אסר ליה דחצר מוקפת לדירה הוי ולא הוי ייתור: **ז** וזה חצר אין אורד מחילות מיתרו. כלומר אין ייתור אסור צו דחצר ו' אית ציה דירא הלכך אי נקט איפכא לא מיתסר חצר כר"ש: **ז** צוספא. פירס דהוי נטוע אילנות: **ז** דהוי פמוך לגודא דאפדנא. **ז** והיא היתה לו **ה** היקף לדירה דהוא גודא שיהיה צו פתח פתוח לצד פירס סמוך היקף הפירס דהוי מוקף לדירה ויתור מצית סתמים הוה: **ז** אגודא גוואי. הרי יש עוד מחילות פנימיות לבית והן יהו מחילות לפירס: **ז** ממולאי. מוקפות מצית עלי דאצי אצוה דרז ציצי מצית עלי אמתא דלמרי במסכת ר"ה (דף י:): **ז** מולייא. קטועות צלל רגלים: **ז** נגראי לא עידין. ונהי דפירצה ליכא היקף דירה מיהא ליתא צפרדס דהוי יותר מצית סתמים: **ז** אבוונקי. אילן שזינו מרובה ונטועין אותו השרים ועושין אנטבאות תחתיו סביבותיו להלחון תחתיו צימות החמה ולשמח שם: **ז** צוספא. ויתור מצית סתמים שלא הוקף לדירה היה הפירס: **ז** נאכול נהמא הסס. תחת האילן: **ז** עזד קנה קנה פחות משלשה. טפחים היקף כגון מחילות קנים ד' מחילות כחדר רגליה שם צלילה המאכל לודור שם השומר ולמחר יטלטלנו צלל הפירס דהא אית ציה שומריה וצית דירה: **ז** שלפינהו

מחילות מיתרו דכר"ש ס"ל דכולהו רשות אחת הן ויתור דקרפף נמי ליכא הואיל ואפי' גיפופי: **ז** זה אורד מחילות מיתרו וקרפף ייתור קאסר ציה ייתור דמקום מחילה ואילו ייתור דאורד חצר לא אסר ליה דחצר מוקפת לדירה הוי ולא הוי ייתור: **ז** וזה חצר אין אורד מחילות מיתרו. כלומר אין ייתור אסור צו דחצר ו' אית ציה דירא הלכך אי נקט איפכא לא מיתסר חצר כר"ש: **ז** צוספא. פירס דהוי נטוע אילנות: **ז** דהוי פמוך לגודא דאפדנא. **ז** והיא היתה לו **ה** היקף לדירה דהוא גודא שיהיה צו פתח פתוח לצד פירס סמוך היקף הפירס דהוי מוקף לדירה ויתור מצית סתמים הוה: **ז** אגודא גוואי. הרי יש עוד מחילות פנימיות לבית והן יהו מחילות לפירס: **ז** ממולאי. מוקפות מצית עלי דאצי אצוה דרז ציצי מצית עלי אמתא דלמרי במסכת ר"ה (דף י:): **ז** מולייא. קטועות צלל רגלים: **ז** נגראי לא עידין. ונהי דפירצה ליכא היקף דירה מיהא ליתא צפרדס דהוי יותר מצית סתמים: **ז** אבוונקי. אילן שזינו מרובה ונטועין אותו השרים ועושין אנטבאות תחתיו סביבותיו להלחון תחתיו צימות החמה ולשמח שם: **ז** צוספא. ויתור מצית סתמים שלא הוקף לדירה היה הפירס: **ז** נאכול נהמא הסס. תחת האילן: **ז** עזד קנה קנה פחות משלשה. טפחים היקף כגון מחילות קנים ד' מחילות כחדר רגליה שם צלילה המאכל לודור שם השומר ולמחר יטלטלנו צלל הפירס דהא אית ציה שומריה וצית דירה: **ז** שלפינהו

מחילות מיתרו דכר"ש ס"ל דכולהו רשות אחת הן ויתור דקרפף נמי ליכא הואיל ואפי' גיפופי: **ז** זה אורד מחילות מיתרו וקרפף ייתור קאסר ציה ייתור דמקום מחילה ואילו ייתור דאורד חצר לא אסר ליה דחצר מוקפת לדירה הוי ולא הוי ייתור: **ז** וזה חצר אין אורד מחילות מיתרו. כלומר אין ייתור אסור צו דחצר ו' אית ציה דירא הלכך אי נקט איפכא לא מיתסר חצר כר"ש: **ז** צוספא. פירס דהוי נטוע אילנות: **ז** דהוי פמוך לגודא דאפדנא. **ז** והיא היתה לו **ה** היקף לדירה דהוא גודא שיהיה צו פתח פתוח לצד פירס סמוך היקף הפירס דהוי מוקף לדירה ויתור מצית סתמים הוה: **ז** אגודא גוואי. הרי יש עוד מחילות פנימיות לבית והן יהו מחילות לפירס: **ז** ממולאי. מוקפות מצית עלי דאצי אצוה דרז ציצי מצית עלי אמתא דלמרי במסכת ר"ה (דף י:): **ז** מולייא. קטועות צלל רגלים: **ז** נגראי לא עידין. ונהי דפירצה ליכא היקף דירה מיהא ליתא צפרדס דהוי יותר מצית סתמים: **ז** אבוונקי. אילן שזינו מרובה ונטועין אותו השרים ועושין אנטבאות תחתיו סביבותיו להלחון תחתיו צימות החמה ולשמח שם: **ז** צוספא. ויתור מצית סתמים שלא הוקף לדירה היה הפירס: **ז** נאכול נהמא הסס. תחת האילן: **ז** עזד קנה קנה פחות משלשה. טפחים היקף כגון מחילות קנים ד' מחילות כחדר רגליה שם צלילה המאכל לודור שם השומר ולמחר יטלטלנו צלל הפירס דהא אית ציה שומריה וצית דירה: **ז** שלפינהו

מז או מיי פטו"ו מה"ל שנת הלכה ו סמג עשין דרבנן א טור וש"ע א"ח ס' ע"ג פת"ק י: מ"ב ב טו"ש"ע ע"ס פת"ק י: **ז**:

**רב ניסים גאון**  
אמר ליה אביי כמאן כר' שמעון. והוה שאמר ר' גינת שמעון בפרק כל גגות העיר, אחד גגות ואחד חצרות ואחד קרפפות. סליק עושיין פסין

**רבינו חננאל**

ודחינן הכי אי עבד האי קירוי כי אכסדרה בשלש מחיצות, הכי נמי דחלוקתן בחלוקת רבי ושמואל. וקומי' לן הילכתא כותיה דרב. הכא במאי עסקינן דעבד כי אדילא, פי' ערסלא, כדמתיירא כמלוה במקשה כערסלא מבתוה. והוא חבלים מתוחים מאילנות לאילנות כמין מיטה לשכב עליהן השומר בלילה, וישב תחת צילה ביום ותחתיהו פתוח כולו. ובהכי אמר רבה קירוי מיתרו שביניהו פתוח לגמרי. ור' זירא אמר אין קירוי מיתרו אלא המקום הקירוי חלוק הוא זה מזה. וקיימא לן כר' זירא דמיקיל בעירובין. ולפיכך אמר ר' זירא א"ע"ג דליבנתא בהאי קירוי דעבד כי אדילא שהוא פרוץ מתחתיו מכל צד ומותר. מורינא בקרפף שגפרץ במלואו לחצר שאין מטלטלין בו באותו קרפף אלא כר' אמר והואיל אורד מחיצות החצר מיתרו ומתקין לה רב יוסף וכי אור של חצר שנתור לטלטל בכל החצר אסור. א"ל אביי כר"ש דאמר אחד גגות ואחד חצירות ואחד קרפפות לכלין ששבתו בתוכן. הנה לר' שמעון הקרפף ההוא רשות אחת הן, לר' שמעון נמי איכא אורד מחיצות החצר מקום הכולל שגפרץ שאינו בכלל החצר, ונצטרף עתה עם הקרפף ונעשה יתר מצית סתמים. ומנא תימרא דאמר רב חסדא קרפף שגפרץ במלואו לחצר ונפרצה חצר כגודו, חצר מותרת וקרפף אסור. חצר מאי שמי מותרת משום דאיכא גיפופי. פי' גיפופי כגודו. וימנין דמשבחת לה איפכא, כלומר ימנין דמשבחת גיפופי בקרפף ולא בחצר. אלא משום דאמר דהקרפף אורד מחיצות מיתרו, דא"ע"ג דאיכא מחיצות כיון דהוא יתר מצית (סאה) [מתים] אסור, ובחצר מחיצותיה מתוין אותה אפי' בבת י' כורין. וקיימא ר' דהילכתא כותיה דרב באכסדרא והו' זירא בקרפף. והוא בוסתא דהוה סמך גודא לאשתא דאפדנא, נפל גודא דבוסתא, סבר רב כיבי למיסמך אאשתא דאפדנא. ודחה רב ואמר אישתא לאפדנא עבד לבוסתא לא עבד.

ופשוטה היא. ויש גלוחא נטע כורונקא בבוסתא. ור' ריש גלוחא לרב הונא בר חננאל זיל תקין דוכתא דניכורך ביה ריפתא בשבת התם. ביקש להתיר לו הטילטול בכל הגן ואפילו במקום האילנות דהוה חד גיסא נטיעות וחד גיסא דרעים. אול רב הונא עבד קנה קנה פחות מג', כחדא גיסא מן הנטיעות ועד הבינין שבנה (כגון) [בגן] אחרי נטיעותו. וסמך בהאי גיסא אחרייתו בגדר של גן שהוא גבוה י' טפחים דליהוי כאילו הוקף לדירה. אול רב

**הגהות הב"ח**

**א** רש"י ד"ה דהוה סמוך לגודא דלפדנא והא גרסא לו אחת ממחיצותיו ועל שם ההוא גודא שהיה צו פתח פתוח לצד פירס הוקף כ"ל וצית סתמי ממקום **ב** תוס' ד"ה פ' ד"ה הכה ה"ל:

**מוסף רש"י**

משום דאתו ממולאי. ממשפחה אומללה מצית עלי דלמרינן בפ"ק דר"ה אצי ורצה מצית עלי קאמו (יבמות טו) שהיה ממשפחה רעועה (ב"מ ט"ז) צית עלי שתי כרומי ימים, ולי נראה ממולאי בגטויס, בעלי מומין שאין חייב כשאר בני אדם, לשון (ב"ב ד) שקל מולאי ועדי כגאל (בבבית ט"ז) או: על שם מקומן נקראו בני עלי ממולאי, דלמחר צבראשת רבה בתמלת פרשה ג"ט ואצריה זקן טענת פפאלת שהיה וכו' ר"ת אול למתלא ראה אותם שחורי ראש, אמר להם שאת ממשפחת עלי אתם דמביי ציה וכל מצית ביקר ימותו אנשים, אמרו רבי תפלה עלינו, אמר להם לכו וטיעלו לנזקה ואחסן זוכין לנזקה כי וכו' אמר צריה (ר"ת) אל תיפטר עון בית עלי בוצח ומנחה בוצח מתכפר אל מתכפר בבורה ובגמילות חסדים (רשב"ם ב"ב ק"ל; וכו"ז שם קנ"א). אמריהו מילי מולייא. דברים בגטויס, לשון מולאי ממולאי כמ"ק (י'): בגשומים (ב"מ ט"ז) או: דברים כרומים שאין בהם ממש לשון (איוב י) ימל קצירו (רשב"ם ב"ב ט"ז) א"כ כגון מולאי כמולאי, בגשומים, כלומר בעלי מומין, ועל שם מקומם מגדפס כדמייב (מיהא א) בני ארמי לנזכ (צפניה ב) ועקרון תפקין (רשב"ם ב"ב ק"ל).

**הגהות הב"ח**

**א** רש"י ד"ה דהוה סמוך לגודא דלפדנא והא גרסא לו אחת ממחיצותיו ועל שם ההוא גודא שהיה צו פתח פתוח לצד פירס הוקף כ"ל וצית סתמי ממקום **ב** תוס' ד"ה פ' ד"ה הכה ה"ל:

**מוסף רש"י**

משום דאתו ממולאי. ממשפחה אומללה מצית עלי דלמרינן בפ"ק דר"ה אצי ורצה מצית עלי קאמו (יבמות טו) שהיה ממשפחה רעועה (ב"מ ט"ז) צית עלי שתי כרומי ימים, ולי נראה ממולאי בגטויס, בעלי מומין שאין חייב כשאר בני אדם, לשון (ב"ב ד) שקל מולאי ועדי כגאל (בבבית ט"ז) או: על שם מקומן נקראו בני עלי ממולאי, דלמחר צבראשת רבה בתמלת פרשה ג"ט ואצריה זקן טענת פפאלת שהיה וכו' ר"ת אול למתלא ראה אותם שחורי ראש, אמר להם שאת ממשפחת עלי אתם דמביי ציה וכל מצית ביקר ימותו אנשים, אמרו רבי תפלה עלינו, אמר להם לכו וטיעלו לנזקה ואחסן זוכין לנזקה כי וכו' אמר צריה (ר"ת) אל תיפטר עון בית עלי בוצח ומנחה בוצח מתכפר אל מתכפר בבורה ובגמילות חסדים (רשב"ם ב"ב ק"ל; וכו"ז שם קנ"א). אמריהו מילי מולייא. דברים בגטויס, לשון מולאי ממולאי כמ"ק (י'): בגשומים (ב"מ ט"ז) או: דברים כרומים שאין בהם ממש לשון (איוב י) ימל קצירו (רשב"ם ב"ב ט"ז) א"כ כגון מולאי כמולאי, בגשומים, כלומר בעלי מומין, ועל שם מקומם מגדפס כדמייב (מיהא א) בני ארמי לנזכ (צפניה ב) ועקרון תפקין (רשב"ם ב"ב ק"ל).

**הגהות הב"ח**

**א** רש"י ד"ה דהוה סמוך לגודא דלפדנא והא גרסא לו אחת ממחיצותיו ועל שם ההוא גודא שהיה צו פתח פתוח לצד פירס הוקף כ"ל וצית סתמי ממקום **ב** תוס' ד"ה פ' ד"ה הכה ה"ל:

**מוסף רש"י**

משום דאתו ממולאי. ממשפחה אומללה מצית עלי דלמרינן בפ"ק דר"ה אצי ורצה מצית עלי קאמו